

[Henning Andersen.]

område at forebygge en række uheldige virkninger, endda uden udgift for staten af nogen art.

Med disse bemærkninger skal jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling her i tinget.

Henry Sørensen: Det forslag, som af handelsministeren er fremsat, er i sig selv en klar skærpelse af den bestående lovgivning. Det aflæser vi allerede af titlen, hvor der er tilføjet „m.v.“. Det kan vi kun være tilfredse med, og på det område skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger om lovforslagets indhold.

Et andet og væsentligt afsnit er forslaget om den nye § 10 a, hvorved handelsministeren søger bemyndigelse til at fastsætte en skarpere kurs imod den forurening, der foregår med andre stoffer end olie. Jeg vil gerne sige på mit partis vegne, at det har glædet os. Vi tror, det er en rigtig bemyndigelse, som i hvert fald i nogen grad kan holde den forurening i ave, der sker. Det er rigtigt, som der er sagt af andre ordførere, at vi har et stort hensyn at tage til vore badestrande, turisme osv. Men der er også andre hensyn at tage. F. eks. har dansk fiskeri i dag kolossalt meget besvær på havbunden, fordi færgeruter går i pendulfart mange gange i døgnet og havet dér bruges som affaldsspand. Det har vi tydeligt mærket på vores krop.

Nu står der „udkastning fra danske skibe“, men desværre er det ikke alene danske skibe, det drejer sig om. Med den geografiske placering, vi har i forhold til Østersøen, går der skibe igennem danske farvande døgnet efter døgnet i massevis, og fra dem er man tilbøjelig til at kaste redskaber osv. og syntetiske stoffer over bord, inden de nærmer sig deres egen kyst. Jeg håber derfor, at der på internationalt plan kan sættes en stærkere kurs i den retning også.

Jeg vil i relation til dette forslag pege på et andet problem, som ikke er trukket frem, men som jeg anser for at være meget, meget vigtigt, når det gælder olieforureningen af havene. Som bekendt kan der sejle tankbåde med en lastevne på over 100.000 t ned igennem Store-Bælt. Det er selvfølgelig også den eneste vej, de har, når de skal til

eller fra Østersøen. Vi har for nylig haft eksempler med sovjetiske skibe, som har haft lidt svært ved at finde igennem Store-Bælt, og jeg har ofte tænkt på, hvad der ville ske, hvis et skib med en last på 100.000 t tung diesellole gik på et af de talrige stenrev, der findes i Store-Bælt. Jeg ved ikke, hvorvidt der kan træffes bedre sikringsforanstaltninger end dem, der foreligger, og hvorefter der skal være dansk lods om bord — der er som bekendt lodstvang — men jeg henstiller, at man har dette i tankerne og gør, hvad man kan for at imødegå den forfærdelige katastrofe, dette ville afstedkomme.

Det er naturligvis ikke uden betydning, at man inden for IMCO har undtaget dette „Load on Top“-system, som viser sig at være så effektivt. Men det kan ikke være anderledes for tiden, end at visse ting måske kan give stof til eftertanke og komme frem i behandlingen siden hen. Her tænker jeg bl. a. på denne udledning af olie med 60 l pr. time. Det lyder for mange, særlig for dem, der måske ikke er så kyndige på området, som om der ikke sker noget ved det. Men hvis en tanker begynder at udlede ved Hansthölm og fortsætter ned til rigets grænse imod syd i en afstand på 50 sømil f. eks., så vil med vestlig vind i hvert fald hele den danske vestkyst få det at føle. Jeg ved udmærket godt, at handelsministeren ikke har mulighed for at gøre særlig meget ved dette, det er jo et internationalt spørgsmål, en international vedtagelse. Men også her henstiller jeg at man arbejder videre med sagen, så godt som man overhovedet kan. Det er min opfattelse, at IMCO, som har arbejdet i mange år med det, faktisk har ligget forud for de nationale betragtninger og skubbet meget på dem, og derfor må vi i hvert fald ikke fra nu af være bagefter de vedtagelser, der med rimelig tilslutning kan ske i IMCO. Jeg henstiller, at vi her i vort land — og det gælder for så vidt hele Norden — søger at vinde med så langt, som det er muligt.

Måske skulle jeg slutte med den bemærkning, at jeg har haft lejlighed til at studere den norske lovgivning — ikke så meget som nødvendigt, er jeg klar over — men det forekommer mig ved en umiddelbar gennemgang af den norske lovgivning på dette område, at man ligesom er en tak længere